

Vip V Dalmaciji sem čul . . .

Ilustriral Fr. Uršič

S pomarančami in limonami natovorjena jadrnica je z one strani plula k našim bregovom. Med vrečami je čepel tudi možak, ki bo pri nas skušal vnovčiti njih zlato in dišečo vsebino. Pujiz pravijo Dalmatinci takemu možaku in raje kupujejo od njega tuje sadje kot bi jedli domače pomaranče, ki jih na našem jugu ne zmanjka. In zgodilo se je, da je jadrnico napadel velik morski pes in grozila je nevarnost, da se neznatna barčica prevrne in da vsa njena posadka postane plen požrešnega morskega roparja.

Zmetali so tuji mornarji s krova vrečo za vrečo, vse sadje je že izginilo v nenasitnem žrelu pošastnega napadalca, pa še ni odjenjal. In so mu vrgli še mizo in tehtnico in uteži in še klopico, pa še ni bilo miru. Kaj naj store, da si rešijo vsaj golo življenje. Zgrabili so Pujiza, ki je navadno posedal za stojnico na trgu in prodajal južno sadje. Tudi on je romal v nenasitno žrelo . . .

Z njim je bil glad morske zveri menda utešen, ker je izginila in tuji trgovci so srečno dosegli našo obalo. Tam so izvedeli, da je pred nekaj dnevi požrl morski pes nekega dalmatinskega kopalca.

Mesec dni kasneje se je na nekem našem otoku zaletel na breg orjaški morski pes. Z ostmi in sekirami so mu ljudje upihnili nasilno življenje. Prerezali so mu trebuh in kot okameneli obstali ob prizoru, ki se jim je nudil:

Za mizo je sedel na klopici Pujiz z vivčkom v brezzobih čeljustih in prodajal pomaranče in limone, pred njim pa je stal Dalmatinec in kupoval. . . .

Bajt Fr.

ALKOHOL IN RAZUM

Prepirala sta se Alkohol in Razum, kdo bo močnejši.

Za stavo sta pila iz dveh sodov: prvi je bil napolnjen z razumom, drugi z alkoholom. Alkohol je pil iz soda, ki je bil v njem razum. Razum pa iz onega, ki je vseboval alkohol.

Nista dolgo pila . . .

Kmalu se je Razum valjal pijan po tleh.

Smejal se je Alkohol Razumu, da ga je tako hitro in lahko premagal.